

॥ खंड ०७ ॥

॥ ओवी नं. ८२ ॥

॥ कृष्ण अस्तुकी व पंथ ज्ञान ची ओवी ॥

॥ चिखलात पैदा होते । फुल कमळाचे ॥

॥ चिखला मध्ये पैदा होते । फुल कमळाचे ।

सोयंम् रूपी प्रकाशती । नामा च्या किर्ति ॥

॥ हाती काठी उभा जगजेठी । कृष्ण राया गायकी ।

होता गुराखी झाला गोविंद । तोही मोठा साधकी ॥

॥ पायी पद्म मुखी रत्न । बँबी हिरा या योव्याचा ।

तिरभवना मध्ये उजेड याहीचा । राहु उगवला परवेशी ॥

॥ सावंव्यात प्रकाशला रवी । जळगावी उगवला चंद्रमा

गोड झाले हरीनाम गडे हो ! दुमदुमली पृथ्वा ॥ ०४ ॥

॥ चंद्र-सुर्य धरणी उतरले । कोणास नाही मालुम ।

कोटी सुर्याची प्रभा फाकली । उजळले अवधुत नाम ॥

॥ महाराज होते आदीमुनी-महामुनी । ध्वज लावली अस्मानी ।

तरले अवधुत नामी पुना । पुंर्विचं नाम गर्जे तिरभवनी ॥

॥ वल्लभ राया देव मन झाला । पद लाभलं रायाचं ।

येण्या-जाण्याची अगाध नायं । नाम भजले भैसाचं ॥

॥ येण्या-जाण्याची अगाध नाही । म्हणुन वाजवली टाळी ।

त्या जळगावी उभी झाली । महासती बहिना बाई ॥ ०८ ॥

॥ अलट पलट करे बाळाजी । तोही मोठा खटपटी ।

अवधुत नामी पक्की मांड । घातली देवास मिठी ॥

॥ इसना होता ईश्वर झाला । तरला अवधुत नामानं ।

बसला पायरी धरून गडे हो ! मार्ग दावला पुनानं ॥

॥ संतु-चिंतु, गोविंदा-हरी । राव-साव, याहीला नामाचा छंद ।

तरले अवधुत नामी गडे हो ! प्रसन्न झाले गोवीद ॥

॥ विठोबा धनसिंग महामहा भक्त । संग होता वाळ्या माळी ।

हरसुलचे कोणजाणे महाराज । तो सांगत असे गाही ॥

॥ संत महिमा गावता गडे हो ! विघ्न हर्तीन थोर थोर ।

संत महिमा ऐकता गडे हो ! पुण्याई होईन अपार ॥ ९३ ॥

भजने :- ॥ हे होय कृष्णाची गाही । भेट देईन महाराजा येवुनी ॥

॥ कृष्ण महाराजा धनी अवधुत ॥

॥ ओवी नं. ८३ ॥

॥ विनवणीची ओवी ॥

॥ दिवस आला हो आला ॥

॥ आपण उभे आंग । अवतारा संग ।

अनामत, आले हो आले । दिवस आला हो आला ॥

॥ ज्याच्या मनात असन/आहे खुशी । घडवन तशी ।

आपरूप, आले हो आले । दिवस आला हो आला ॥

॥ वेळे वेळ करे सुमरन । अगाध गुण ।

देई, त्याला हो त्याला । दिवस आला हो आला ॥

॥ प्रेम भक्ती । नित ध्यानी । लावुन मनी ।

तोच, खरा हो खरा । दिवस आला हो आला ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥